

„Не дозволи да те страх спутава.
Храбрија си него што мислиш!“

Придружите се Кити у очаравајућој
авантури под месечином!

Кити уме да прича са мачкама
и има мачје супермоћи!

Упознајте Кити и њену мачју екипу

Кити

Кити има супермоћи, али да ли је спремна да постане суперхерој као што је њена мама?

Срећом, Китина мачја екипа верује у њу и показаше јој какав херој се крије у њој!

Бундевица

Маче луталица које је потпуно привржено Кити.

Фигаро

Усхићен и спреман за авантуру, Фигаро познаје
комшилук као своју шапу.

Пикси

Пикси уме да нањуши невољу и веома је
маштовита.

Кацуми

Еlegantна и софистицирана, Кацуми
позива Кити чим осети невољу.

За Џејмса, Аби и Меган – П. Х.

Мојим родитељима, који су ме увек пуштали да слободно лутам.

И за Мура, најбољу мачку – Ј. Л.

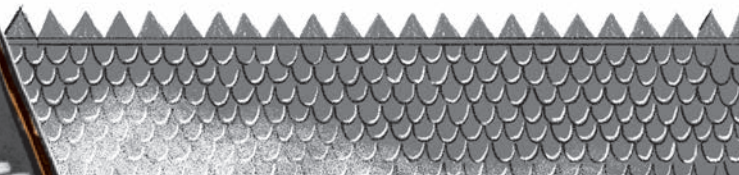

Наслов оригинала: Paula Harrison
KITTY AND THE MOONLIGHT RESCUE
Text copyright © Paula Harrison 2019
Illustrations copyright © Jenny Løvlie 2019

Kitty and the Moonlight Rescue was originally published in English in 2019.
This translation is published under arrangement with Oxford University Press.
Translation copyright © 2024 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-05382-1

Кити

и спасавање на месечини

Превела
Јована Аксентијевић

Прво поглавље

Кити је скакутала по спаваћој соби својих родитеља спретно као мачка. Носила је своју пругасту пиџаму, а тамна коса летела јој је око главе док је јурцала. Преврнувши се наглавачке, вешто је слетела на кревет.

Њена мама се насмешила.
„Полако, Кити! Ускоро ће време за
спавање. Зар ниси уморна?“

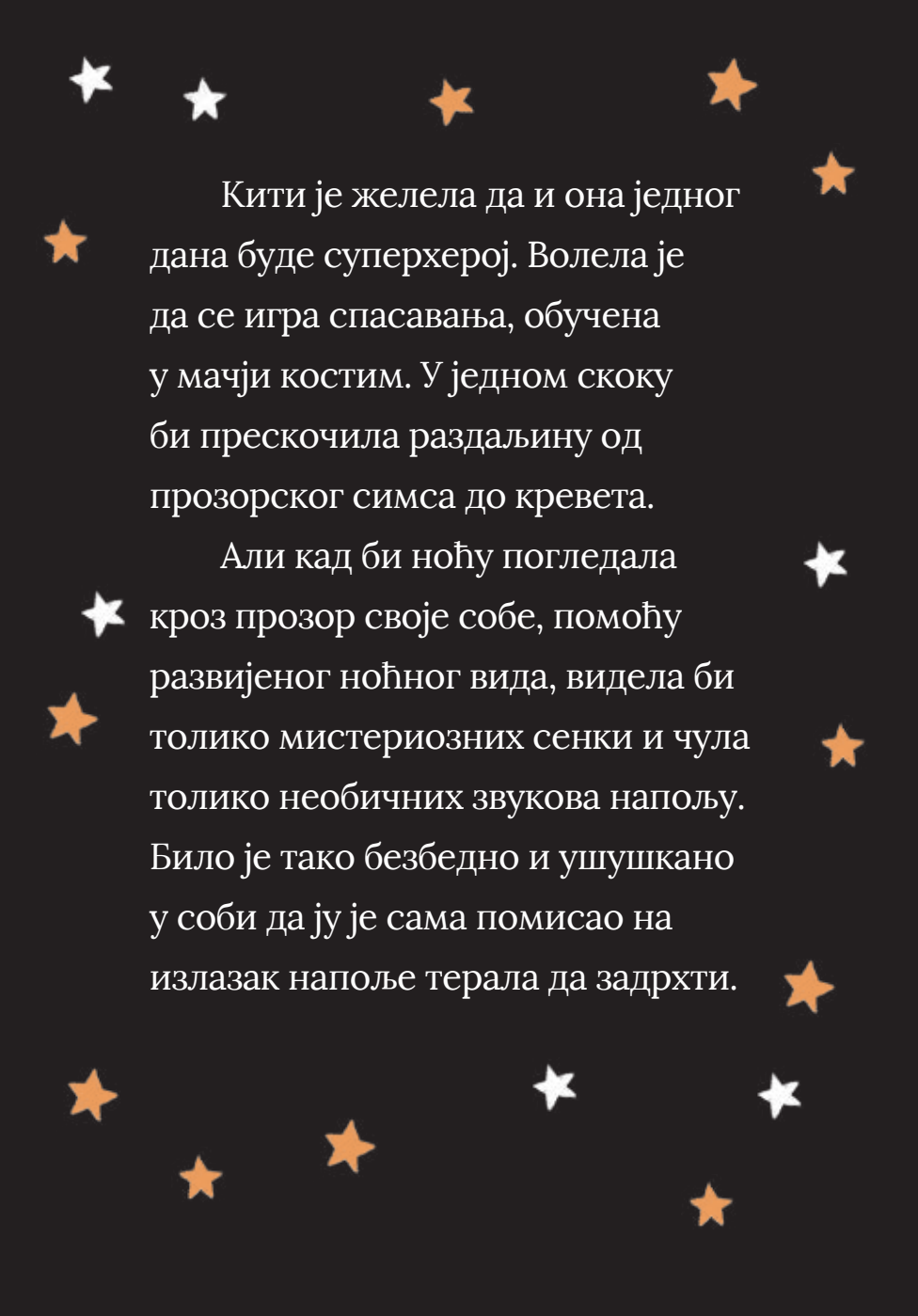

„Не, нисам уморна уопште!“,
рекла је Кити, посматрајући маму
како из ормара вади и облачи
углађени црни костим суперхероја.

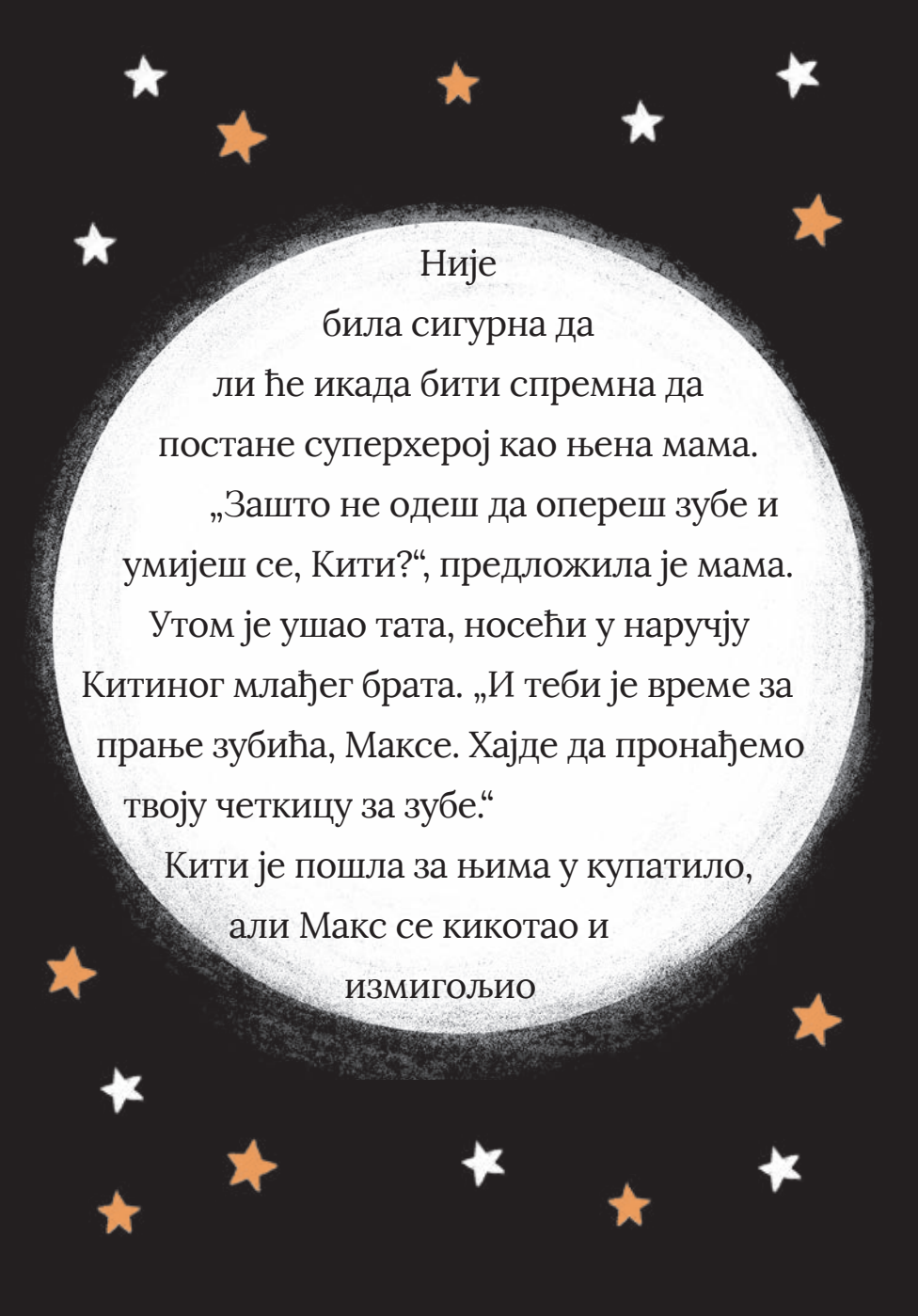
Китина породица чувала је једну
посебну тајну. Њена мама је имала
мачколике супермоћи и сваке ноћи
је одлазила да помаже људима у
невољи. Могла је да види у мраку,
да се пење уз зидове и да савршено
балансира по крововима кућа.
Њена супермоћна чула могла су
да осете чим се невоља приближи.
Али најбоље од свега било је то што
је умела да разговара са мачкама и
размењује са њима тајне!

Кити је желела да и она једног дана буде суперхерој. Волела је да се игра спасавања, обучена у мајчи костим. У једном скоку би прескочила раздаљину од прозорског симса до кревета.

Али кад би ноћу погледала кроз прозор своје собе, помоћу развијеног ноћног вида, видела би толико мистериозних сенки и чула толико необичних звукова напољу. Било је тако безбедно и ушушкано у соби да ју је сама помисао на излазак напоље терала да задрхти.

Није
била сигурна да
ли ће икада бити спремна да
постане суперхерој као њена мама.

„Зашто не одеш да опереш зубе и
умијеш се, Кити?“, предложила је мама.

Утом је ушао тата, носећи у наручју
Китиног млађег брата. „И теби је време за
прање зубића, Максе. Хајде да пронађемо
твоју четкицу за зубе.“

Кити је пошла за њима у купатило,
али Макс се кикотао и

измигољио

из татиних руку, и појурио брзином светлости.

Мама га је ухватила и вратила до лавабоа у купатилу. „Буди добар, Максе, и слушај тату.“ Погледала се у огледалу и затегла суперхеројску маску. „Немам времена! Стварно морам да идем.“

„Хоћеш ли ми прво прочитати причу пред спавање?“, питала је Кити.

„Жао ми је, душо“, рекла је мама пољубивши је у чело. „Можда сутра увече.“

„Ја ћу ти прочитати причу“, рекао је тата.

Кити се снујдила. Знала је да је важно то што је мама суперхерој, али прижељкивала је да мама не жури свако вече пред спавање.

„Али желим да ме мама ушушка.
Волим кад ћаскамо пред спавање.“

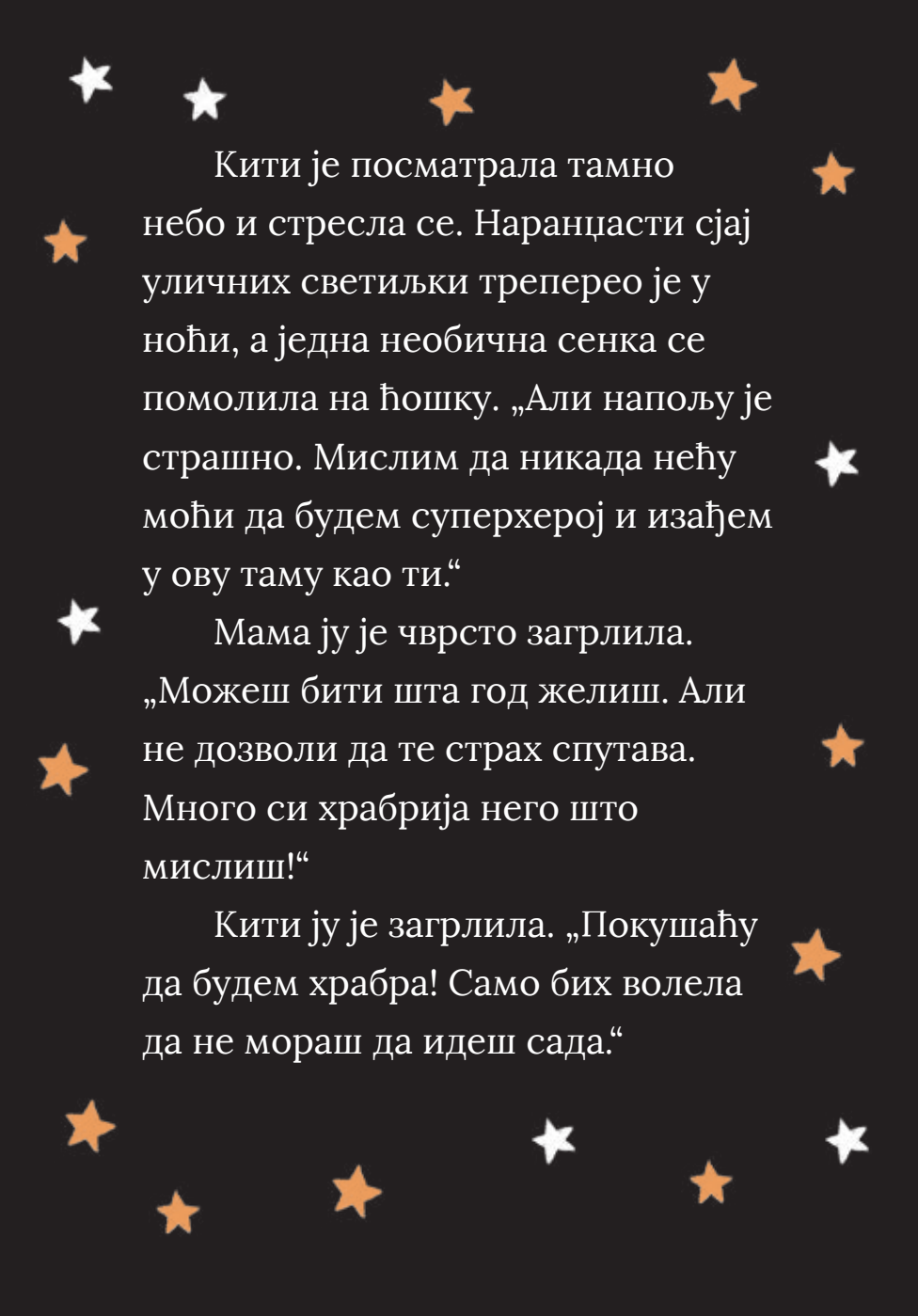
„Зашто не проћаскамо сада?“,
рекла је мама, водећи Кити ка соби.
Сместиле су се крај прозора.

Напољу је падао мрак, а сјајан
пун месец дизао се изнад кровова.
У даљини се зачуо совин хук.

„Супермоћи су заиста посебан
дар“, рекла је мама, гладећи Китину
косу. „У ноћи као што је ова, када је
месец пун, магију можеш осетити
у ваздуху. И тада знаш да је право
време за авантуру.“

Кити је посматрала тамно небо и стресла се. Наранџасти сјај уличних светиљки треперео је у ноћи, а једна необична сенка се помолила на ћошку. „Али напољу је страшно. Мислим да никада нећу моћи да будем суперхерој и изађем у ову таму као ти.“

Мама ју је чврсто загрлила. „Можеш бити шта год желиш. Али не дозволи да те страх спутава. Много си храбрија него што мислиш!“

Кити ју је загрлила. „Покушаћу да будем храбра! Само бих волела да не мораш да идеш сада.“

„Знам. Али људима је потребна
моја помоћ. Сутра ћемо правити
палачинке за доручак и све ћу ти
испричати о вечерашњој авантури.“
Мама се насмешила и пољубила
Кити. „Лепо спавај, душо. Запамти,
не идем далеко.“

Кити јој је узвратила осмех.
„Лаку ноћ, мама.“ Посматрала је
маму како се пење на прозор и
преко кровова одлази у мрак.

A collection of decorative elements including orange, black, and white stars, and three black paw prints arranged in a semi-circle at the top of the page.

Тата је прочитао Кити причу за лаку ноћ. Она се потом ушушкала у кревету и навукла ћебе до браде. Њен кревет био је удобан и топао, али још јој се није спавало. Окренула се на страну и посматрала кроз прозор.

Месец је био високо на тамном небу и сенке су промицале по крововима. Споља је допирало шуштање ветра и Китино срце је закуцало јаче. Укључила је лампу

поред кревета и провирила преко
ћибета. Не маш чећа да се ѿлашиш,
рекла је себи.

Мамине речи су јој одзвањале у глави: Не дозволи да те сѝрах сѝуѝава. Храбрија си нећо шѝо мислиш! Размишљала је да обуче свој мачји костим и види да ли ће јој он помоћи да се осећа храбријом.

Искочила је из кревета и навукла костим. Потом је огрнула црни свилени огртач преко рамена и пажљиво везала машну. На крају је додала мачји реп и сомотске мачје уши, па се погледала у огледалу. Направила је један вешт окрет, а огртач се завијорио иза ње.

Допадало јој се како изгледа у маџем костиму и заиста се осетила малчице храбријом.

Одједном се зачуло гребање са спољашње стране прозора. Кити се окренула, а очи јој се разрогачише.

Гребање је постајало све јаче,
а језиви мијаук ју је натерао да
поскочи. Полетела је ка прозору и
провирила у мрак.

Еlegantна црна мачка белог
лица и шапа чекала је на ивици
прозора. Кити је отворила прозор,
па је мачка ускочила у собу

махнувши репом.

„Добро вече!

Ја сам Фигаро.“

Загладио је своје
сјајноцрне бркове.

„Морам да разговарам
са твојом мајком.“

Кити је пиљила у мачку, а срце
јој је куцало све јаче. Да ли је то она
управо разумела шта мачак говори?

„Здраво, ја сам Кити“, успела је да
проговори.

„Драго ми је што смо се
упознали“, рекао је мачак и
поносно се поклонио. „Молим те,
Кити, одведи ме до твоје мајке.
Имамо хитан случај и потребна ми
је њена помоћ.“

Кити је осетила комешање у
стомаку. Заиста га је разумела.
„Жао ми је, моја мама је већ отишла
напоље пре неког времена.“

Фигаро је ставио шапу на образ. „Ово је страшно... Али чекај!“ Посматрао је Китин мачји костим. „И ти си суперхерој, можеш ти да нас спасеш ове страшне катастрофе!“

„Ох, стварно не могу“, рекла је Кити. „Не бих знала шта треба да радим!“

„Али ти си суперхерој!“, инсистирао је Фигаро. „Ко ће нам помоћи ако не ти?“

Кити је
нервозно гледала у
тамну ноћ. Она се само
претварала када је обукла мачји
костим, али сада овај мачак верује
да је она суперхерој. Како да му
каже да се не усуђује да
изађе у мрак?

Друго поглавље

Кити је узнемирено посматрала кроз прозор. Стомак јој се окретао на помисао да лута напољу кроз ноћ, али како то да објасни Фигару? Он је очекивао од ње да се понаша као суперхерој. „Шта се десило?“, питала је. „Да ли је неко повређен?“